49020 ـ روش و سنت پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در نماز دو عید

سوال

می‌خواهم بدانم روش پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در نماز دو عید چگونه بوده است.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ نمازهای عید را در مصلی به جای می‌آورد و از ایشان ـ صلی الله علیه وسلم ـ ثابت نشده که نماز عید را در مسجد ادا کرده باشند.

امام شافعی در الأم می‌گوید: به ما رسیده که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در نمازهای عید در مدینه به مصلی می‌رفتند و همینطور از کسانی که پس از ایشان بودند مگر در صورت وجود عذر مانند باران و مانند آن، و همینطور عامه‌ی اهل دیگر سرزمین‌ها به جز مکه.

ایشان برای رفتن به این نماز زیباترین لباس خود را می‌پوشیدند. ایشان ـ صلی الله علیه وسلم ـ حُله‌ای داشت که برای نمازهای عید و جمعه می‌پوشید.

(به دو تکه لباس از یک جنس حله می‌گویند).

ایشان پیش از رفتن به نماز عید فطر چند دانه خرما ـ به تعداد فرد ـ می‌خوردند.

بخاری (۹۵۳) از انس بن مالک ـ رضی الله عنه ـ روایت کرده که گفت: رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ روز فطر از خانه بیرون نمی‌رفت تا آنکه چند دانه خرما بخورد که به تعداد فرد (۱ یا ۳ یا ۵ ...) بود.

ابن قدامه می‌گوید: در مورد استحباب زود خوردن در روز عید فطر اختلافی سراغ نداریم.

حکمت از خوردن پیش از نماز عید فطر این است که کسی گمان نکند تا رسیدن به مصلای عید باید روزه بود.

و گفته‌اند: این مبادرت در اجرای امر الله متعال به وجوب فطر و روزه نبودن در روز عید پس از وجوب روزه در رمضان است.

اگر خرما نیافت چیزی دیگر ولو آب می‌خورد تا آنکه اصل سنت ـ یعنی افطار پیش از رفتن به نماز عید فطر ـ را رعایت کرده باشد.

اما در عید قربان چیزی نمی‌خوردند تا آنکه از مصلی باز می‌گشتند و از قربانی خود می‌خوردند.

روایت کرده‌اند که ایشان برای دو عید غسل می‌کردند. ابن قیم می‌گوید: در این مورد دو حدیث ضعیف وارد شده....

اما از ابن عمر که به پیروی شدید از سنت معروف است ثابت شده که در روز عید پیش از خارج شدن به نماز غسل می‌کرد.

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ پای پیاده به نماز عید می‌رفت و پیاده برمی‌گشت.

ابن ماجه (۱۲۹۵) از ابن عمر روایت کرده که گفت: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ پیاده به نماز عید می‌رفت و پیاده برمی‌گشت. آلبانی در صحیح سنن ابن ماجه این روایت را حسن دانسته است.

و ترمذی (۵۳۰) از علی بن ابی طالب روایت کرده که گفت: سنت است پایده به نماز عید بروی. آلبانی در صحیح سنن ترمذی آن را حسن دانسته است.

ترمذی می‌گوید: «نزد اکثرعلما بر اساس این حدیث عمل می‌شود و مستحب می‌دانند که شخص پیاده به عید برود... و مستحب است که سواره نرود مگر در صورت عذر.

همچنین پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ هر گاه به مصلی می‌رسید بدون اذان و اقامه و بدون گفتن الصلاة جامعة نماز را برگزار می‌کرد، و سنت این است که هیچ یک از این کارها انجام نشود.

و ایشان پیش و پس از نماز عید در مصلی هیچ نماز دیگری نمی‌خواندند.

ایشان ـ صلی الله علیه وسلم ـ قبل از خطبه نماز را برگزار می‌کردند. دو رکعت نماز می‌خواندند که در رکعت اول به جز تکبیرة الاحرام هفت تکبیر پی در پی می‌گفتند و بین هر دو تکبیر کمی توقف می‌کردند و از ایشان ذکر خاصی بین این تکبیرات به ما نرسیده، اما از ابن مسعود نقل کرده‌اند که وی (یعنی ابن مسعود) حمد و ثنای الله می‌گفت و بر پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ درود می‌فرستاد.

ابن عمر که به پیروی دقیق از پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ معروف بود همراه با هر تکبیر دستانش را بلند می‌کرد.

پس از پایان تکبیر سوره‌ی فاتحه را می‌خواند و سپس در یکی از دو رکعت سوره‌ی ق و در رکعت دیگر سوره‌ی قمر را می‌خواند یا سوره‌ی الأعلی و غاشیه را، که هر دو از ایشان به صحت رسیده و جز آن روایت صحیحی در این مورد نیست.

پس از پایان قرائت تکبیر می‌گفت و به رکوع می‌رود و پس از رکوع و بلند شدن از سجده [در رکعت دوم] پنج تکبیر پی در پی می‌گفت و پس از تکبیر قرائت را آغاز می‌کرد، بنابراین در هر دو رکعت ابتدا تکبیر می‌گفت و سپس قرائت [حمد و سوره] و پس از آن به رکوع می‌رفت.

ترمذی از کثیر بن عبدالله بن عمرو بن عوف از پدرش از جدش روایت کرده که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در نمازهای عید در رکعت اول پیش از قرائت هفت بار تکبیر می‌گفت و در رکعت آخر پیش از قرائت پنج تکبیر می‌گفت. ترمذی می‌گوید: از محمد ـ یعنی بخاری ـ درباره‌ی این حدیث پرسیدم، گفت: در این باب حدیثی صحیح‌تر از این نیست. من نیز چنین می‌گویم. پایان سخن ترمذی.

و پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ پس از پایان نماز برمی‌گشت و در برابر مردم می‌ایستاد، در حالی که مردم در صف‌هایشان نشسته بودند، و در همین حال آنان را موعظه می‌گفت و نصیحت و امر و نهی می‌کرد، و اگر می‌خواست گروهی را بفرستد می‌فرستاد یا اگر می‌خواست به چیزی امر کند، امر می‌کرد.

آنجا منبری نبود که بر آن بالا رود و منبر مدینه را بیرون نمی‌برد بلکه بر روی زمین برایشان خطبه می‌گفت. جابر می‌گوید: روز عید را همراه با پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ بودم، پس ایشان قبل از خطبه نماز را بدون اذان و اقامه برپا کرد، سپس با تکیه بر بلال برخاست و به تقوای الله امر نمود و به طاعتش ترغیب نمود و مردم را موعظه و یادآوری کرد و سپس به نزد زنان رفت و آنان را موعظه نمود و تذکر داد. متفق علیه.

ابوسعید خدری ـ رضی الله عنه ـ می‌گوید: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ روز عید فطر و قربان به سوی مصلی می‌رفت و نخست نماز می‌خواند و سپس رو به مردم می‌کرد در حالی که مردم در صف‌هایشان نشسته بودند... به روایت مسلم.

رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ همه‌ی خطبه‌هایش را با حمد پروردگار آغاز می‌کرد و در هیچ حدیثی از ایشان ثابت نشده که خطبه‌های عید را با تکبیر آغاز کرده باشند، و بلکه ابن ماجه در سنن (۱۲۸۷) از سعد قَرَظ موذن پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ روایت کرده که گفت: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در اثنای خطبه تکبیر می‌گفت و در خطبه‌ی دو عید بسیار تکبیر می‌گفت. آلبانی در ضعیف ابن ماجه این روایت را ضعیف دانسته. اما با وجود ضعف این حدیث باز هم دال بر این نیست که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خطبه را با تکبیر آغاز می‌کرده‌اند.

در تمام المنة آمده است: با اینکه این حدیث دال بر مشروعیت آغاز خطبه‌ی عید با تکبیر نیست، سند آن نیز ضعیف است. در آن مردی ضعیف و یک مجهول است، بنابراین استدلال به آن بر مستحب بودن تکبیر در اثنای خطبه جایز نیست.

ابن قیم می‌گوید:

مردم درباره‌ی آغاز خطبه‌ی عید و استسقا اختلاف کرده‌اند. [برخی] گفته‌اند این دو خطبه با تکبیر آغاز می‌شود و گفته شده

خطبه‌ی استسقا با استغفار آغاز می‌شود و گفته شده با حمد آغاز می‌شوند. شیخ الاسلام ابن تیمیه می‌گوید: و این صحیح است... و پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ همه‌ی خطبه‌هایش را با حمد الله آغاز می‌کرد.

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ برای کسی که در نماز عید حاضر شده رخصت داده‌اند که برای خطبه بنشیند یا برود.

ابوداوود (۱۱۵۵) از عبدالله بن سائب روایت کرده که گفت: همراه با رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ در [نماز] عید حاضر شدم. هنگامی که نماز را به پایان رساند فرمود: ما خطبه می‌گوییم، پس هرکه دوست دارد برای خطبه بنشیند و هر که دوست دارد برود آلبانی در صحیح ابوداوود آن را صحیح دانسته است.

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در روز عید از راهی به نماز عید می‌رفت و از راهی دیگر برمی‌گشت.

بخاری (۹۸۶) از جابر بن عبدالله ـ رضی الله عنهما ـ روایت کرده که گفت: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در روز عید از راهی دیگر [جز راه رفت] برمی‌گشت.